

מה שבא מהספר זה מידע
מה שבא מהלב זו חוכמה.

צ'רלס דיקנס

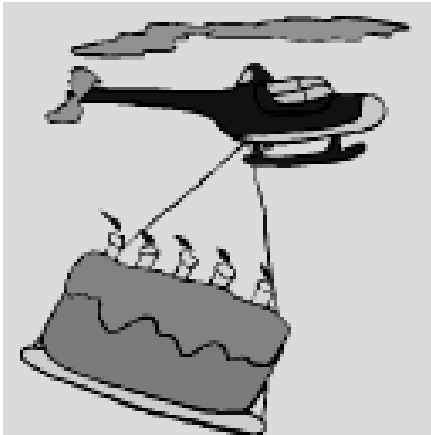
גיליון מס' 2032 *כ"ב בטבת תשס"ז *12 בינואר 2007

כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

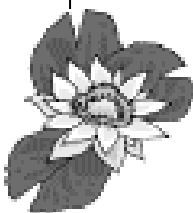
ימי הולדת

שחר תושיה (נכד-סינה)	18.1	אסתר נצר	14.1
רות גולן ריטה ראובנוב	19.1	איתן נמלי אוליביה קרימליס (נינה איסטון)	15.1
צביה כץ עופר ניצן (נכד) רז לבנקופף (נכדה- ר.כהן)	20.1	רות ריפקינד הילה-סופיה בן-חיים (נכדה) דרור שטיינר	16.1
		שרית קולינס גלעד קנדל שלומית איתם (נכדה-ארנברג) ורוניקה קולט (נכדה) אביגיל תלם (נכדה)	17.1

ימי נישואין

שריטה וג'ו סינה	14.1
אולגה ואלברט אילייב	16.1
רובין ודני פורסטר	18.1

מר עמנואל אייזן
מר דני סטיל
גב' פני נורטון
גב' חוה פרנק
דוריס לברט

17.1.85
4.1.92
7.1.97
27.1.06
17.1.69

בטבת תשמ"ה
בטבת תשנ"ד
בטבת תשנ"ז
בטבת תשס"ו
בטבת תשכ"ט

נזכור

כד
כח
כח
כח
כט

גל הגשם האחרון כבר מאחורינו, הכנרת נושמת מעט לרווחה ו"מרימה את הראש" בעוד כמה ס"מ, אצלנו מד הגשם מסמן כבר משהו בסביבות ה-170 מ"מ שזה בערך פחות מ-1/3 מהממוצע הרב שנתי, הגולשים בחרמון יכולים לשלוף את ציוד הסקי מהארון ואת הארנק מהכיס, ולפחות עד עכשיו כאשר ישאלו את "זקני כפר הנשיא" בבוא היום על חורף 2007, הם יוכלו להיאנח בנוסטלגיה ולהגיד: כן היה משהו כזה בשבוע הראשון של ינואר אותה שנה... מה נגיד ומה נאמר? נקווה לטוב!

ממש באותה שעה מתרחשים שני אירועים דרמטיים לא פחות: אהוד ברק מכריז שהוא השתנה וחוזר למרוץ והקלחת הפוליטית רותחת, ואצלנו חדר האוכל סוגר את שעריו לפחות לעת עתה, כך שהפירוורים היחידים שיהיה אפשר ללקט יהיו מעל דפי העיתון ולא מהשולחנות בחדר האוכל.
בומבה צור ז"ל - הגדול תרתי משמע- יתהפך בוודאי בקברו: המערכון האלמותי שלו "כל החברים מתבקשים להגיע לחדר האוכל..." כבר לא אקטואלי, לפחות אצלנו.

מוסד נוסף שמצטרף לצער רבים למדפי ההיסטוריה במקומותינו הוא הנהג on-call. אם כי רשימת החברים המוכנים להסיע מי שזקוק לכך בעת הצורך עדיין קיימת, ואפשר להתקשר אליהם. תודה מראש על ההתגייסות הוולונטרית.

שבוע עמוס התרגשות על בני גרעין "צבר". שלש המד"סיות מתגייסות בשעה טובה: **נטלי רימר** לבית **וולאך**, **שני אקרמן** לבית **ברק/הדר**, ו**אניטה גלץ** למשפחת **מלינה**, שיהיה בהצלחה. ביום חמישי בני הגרעין שהתגייסו לצנחנים יעברו את טכס ההשבעה המרגש בכותל: **סטיוארד** לבית **נועה ואפרים מעיין**, **עמוס** לבית **עמר**, **בן פרימון** לבית **וואלך**, **פליקס** לבית **מלינה**, ו**גלעד** לבית **נוי**. שיהיה לכולם בהצלחה והמשך שירות מוצלח. והעיקר שובו הביתה בשלום!

"**המפגש**" כנראה מעולם היה מבוקש יותר. לפחות באופן זמני עד למציאת פתרון אחר (ממקורות יודעי דבר נמסר ש"עובדים על זה") המקום משמש גם לצורך ארוחת צהריים המסופקת בשלב זה על ידי שירות הקייטרינג של המפעל. 30-40 סועדים כבר נהנים מארוחה טובה מאוד לצלילי מוסיקה נעימה ואוירה טובה. הצוות מזמין כל מי שחפץ בכך להצטרף לחוג הסועדים ללא הגבלת גיל מין או דת.

גם מערכת "הגיל הרך" נעזרת בשלב זה בשירותי המזון של מפעיל הקייטרינג מהמפעל. המחיר הנדרש הוא עדיין גבוה ומחפשים לכך פתרון אחר. כשהיו תשובות תפורסם הודעה.

בני הנעורים אוכלים בינתיים בבית ההורים.

ואם כבר ב"מפגש" עסקינן, **שמחה ארנולד** אמורה לנסוע בקרוב לחגיגות יום ההולדת של אמא שלה. מלבד הכנת העוגה שהיא לא משימה פשוטה כלל

ועיקר כי היא צריכה להכיל לא פחות מ – 98 נרות (עד 120) שמחה מודאגת מה יהיה כשהיא עצמה כבר לא תוכל לעמוד בקצב של אמא שלה, שעדיין מבשלת ועושה תרגילי התעמלות ושומרת על חוש ההומור המשפחתי... אגב לאמא של שמחה בני נינים כלומר דור חמישי כן ירבו טפו טפו טפו. שמחה אומרת שזה בהחלט מאתגר אותה.

גם **ששון מרקוסון** הגיע משבדיה הרחוקה והקרה והצטרף **לפלוא** לרגל חגיגות 50 שנות נישואין **למרקי ובת-שבע** מזל טוב.

אלה ביוטו הבת של **רוני וברברה** מכיתת "כלנית" הגיעה ארצה במסרת פרוייקט "תגלית" ואף נחתה לביקור קצר במשק, שאת רובו בלתה לצערה במיטה עקב שפעת לא נעימה. בני הכיתה נפגשו להעברת חוויות, **רונית הרמץ** טיפלה בה במסירות והבחורה המשיכה בטיול.

אגב בני כיתת "כלנית" - **מיקה הרמץ** סיימה טירונות (איפה ועדות החקירה כשצריך אותן שואל ג'וני) ותתגבר לאחר קורס מתאים את כוחות חיל החימוש.

מחלת השפעת העונתית ממשיכה להפיל חברים רבים למשכב. כדאי כנראה להישמע לבקשות משרד הבריאות ולקבל חיסון מונע. ועד אז כוס תה חם עם לימון ודבש, עוד לא הזיק לאף אחד. העיקר הבריאות.

מסיבות סוף השנה האזרחית נדדו השנה לאיילת השחר וכפר בלום. היה נחמד מאוד אבל החברה מוסרים שאין כמו המסיבות בבית, ואת מסיבת פורים הם כבר שיריינו אצלנו.

דורם וולאך סיים את ביקור המולדת ושב לחו"ל עד לפעם הבאה. **טוטסי וג'קי** שבו מביקור נכדים באנגליה וחזרו אלינו.

זהו זה להפעם לא לשכוח לנסות ולעשות מעשה טוב אחד ביום. ובינתיים כמו תמיד שיעבור לכם הכול ממול. שבת שלום ושבוע טוב.

אבי דורית אביב גליל בת-אל גולן ליהי וכרמל רוזנקרנץ וכמובן גם דניאל.

שימו לב!

ביום שישי הקרוב, בתאריך 12.1 בשעה 10:30 יתקיים מפגש של חברי ותושבי הקבוץ עם מפקד תחנת המשטרה בראש פינה. עוד יהיו נוכחים: שוטר קהילתי של המועצה ואחראי על "המתמידים" מטעם המועצה

כולכם מוזמנים להגיע ולשמע על נושאי הבטיחות בקיבוץ וסביבתו. כמו כן, ניתן לשאול ולהגיב בכל הקשור לנושא, ולהעלות לדיון את כל שמטריד אתכם.

בואו להשמיע קול

הפגישה תתקיים ב"מפגש" מחכים לראותכם

נתן ברק, רב"ש.

סידור רכב - שנת 2006.

לאחר כ- 4 חודשי ניסיון בהם מפתחות האימפרזות נשמרים בשיטה החדשה של "העברת מפתחות מיד ליד" חל אכן שינוי משמעותי לטובה במצב הרכבים וזה נראה גם בהוצאות הכלליות. כמו כן תמיד יש הגנה מגניבות ומשום כך אני רואה את הנסיון כמוצלח ואנו נמשיך כדלהלן:

את המפתחות לאימפרזות מחזירים לארון במשך הבוקר ועד השעה - 16:00. אין להחזיר מפתח לארון המפתחות לאחר השעה 16:00, את המפתחות יש להעביר לנהג הבא שרשום. ולאחרון שנוסע יש כמה אפשרויות:

- 1) יעביר אישית אלי את המפתח
- 2) יעביר לנהג שיוצא בבוקר, כלומר יש ליצור איתו/איתה קשר ולסכם היכן יהיו המפתחות.
- 3) להחזיר לארון מוקדם בבוקר בדרכו לעבודה. (7:00 ?). בכל מקרה אנא ידעו אותי, תמיד אפשר להתקשר.

מקבל הרכב יבדוק שקיבל את הרכב שהוא תקין – פנסים, גלגלים, דלק, שמן, מים או חס וחלילה אם יש נזק.

חשוב שכל נהג יודא שיש שמן ומים במכוניות לפני הנסיעה – בעיקר במכוניות הישנות. ובבקשה תשתדלו שיהיה דלק לנהג אחריכם.
רישום רכב פנוי (לאחר שעשיתי סידור) – אפשר להירשם עצמאית על הלוח, כדאי להתקשר לברר איתי.

אם אתם זקוקים לרכב משעה 24:00 ואילך, יש לרשום זאת יום לפני – לדוגמא: אתם זקוקים לרכב ב-02:00 של יום ד'. רישמו בדף יום ג' ב- 02:00 עד 10:00 ליום ד' – והוסיפו בדף יום ד'. מאתמול עד- 10:00.

כרגע אנו עובדים עם חסן (מטובא) שמסיע עובדות ב-06:15 בבוקר אך הוא אינו יוצא מהקיבוץ. אפשר לתאם עם רותי יום קודם אם מישהו צריך לצאת. את נסיעות הצהרים עושה בריאן ולרב הרכב מלא – לכן אנא וודאו איתו יום קודם אם יש מקום לשעה 14:00. אני מקווה שבקרוב שוב תהיה לנו טיוטה (ל-7 אנשים), גם היא תכנס לאותו "הסדר מפתח" של האימפרזות.

אני רוצה להודות לצוות שעובד איתי – רותי מרכס, בריאן, נחמן, ווילי שדואג להכנת דפי הרישום.
מזל טוב לקבלת הרשיון – לחבר'ה הצעירים שהצטרפו לצוות הנהגים, עד כה הוכחתם אחריות המשיכו כך – כל הכבוד.

שתהיה לנו שנה טובה ללא תאונות - ממני, אלינועה סדרנית הרכבים.

שקרים שסיפר לי אבי או סתם תשובה לטומי עמית

אבי סיפר לי פעם מעשה שהיה בשנת 1948 בעת מלחמת השחרור. הוא נשלח עם עוד כמה חיילים לעיר חיפה לחפש "משתמטים", לא היה ברור מה בדיוק פירוש המילה... אבל תפקידם היה לאתר את כל אלו ש"שכחו להתגייס" או פשוט פחדו, וכך הפליג בסיפוריו כשמוסר ההשכל היה – "בני אל תאמין לסיפורים, גם בדור שלנו היו משתמטים, אלו שמספרים שהדור שלהם היה טוב יותר טועים לאמת, בכל דור ישנם טובים, מתנדבים וכד', ובכל דור יש משתמטים, זו תמצית האמת."

ובכן, מה הקשר לכתבה של טומי עמית?
 כשקראתי את הכתבה "פערים" מדד לחץ הדם שלי עלה, מתי כבר נחטא לאמת ונפסיק לספר מעשיות ונתמודד עם האמת ובעיותיה בכל עניין ועניין?
 מתי בדיוק "לא היה כלום?"
 הרקע של חברי הקיבוץ שונה מאחד לשני, מתי לא היה כלום? לפני הכנסת הקומקום לחדרים או אחרי השאיפה לשיווין שהיתה לפי איזה ערך? מי שצרח או ידע להתחנן יותר?
 מראשיתו של הקיבוץ היו קיימים "פורים" בין אלה שיש להם לאלה שאין להם, רק אז הדרישות והרמה היו שונים.
 המעבר לשיטה החדשה בסה"כ איפשר למי שמעוניין לנסות ו"לצמצם" פערים ע"י עבודת כפיים, בלי לבקש טובות של ועדות ולהציג את עצמו כמסכן, תרבות

ה"מגיע לי" הסתיימה, (בשמחה אהיה מוכן לתת גם דוגמאות, אך מטעם צנעת הפרט אוותר עליהם כעת).

מה יוסיף עניין פרסום משכורות? במידה והיית מבקש פרסום התפקידים ותרומתם הייתי מצטרף אליך בשמחה, אך רק לשם פרסום רכילות מה זה יוסיף?

יתכן וזה הזמן לבקש דיווח מבעלי התפקידים ולבדוק האם הצלחנו לייעל את המנהלה כפי שציפינו. אולי הגיעה העת לצמצם או להרחיב לפי הצרכים של הקהילה בשנת 2007.

בברכה,
דודי פוקס.

בית תפילה

בערב יום כיפור האחרון, ברב-שיח שהתפתח במועדון המשמש בית-כנסת, התפרץ אחד מצעירי בית נטופה והאשים את מארכס, פרויד ו'כל הפוסט-מודרניזם הזה', כלשונו, בכל תחלואי העולם. אז נכון שמארכס היה יהודי מומר ולא גילה חיבה יתרה ליהודים, מה גם שהגדיר את הדת, כל דת, כ"אופיום להמונים" [לפני כ-25 שנה נחשפה הברחת הרואין בממדי ענק בתוך מזוזות, רחמנא ליצלן...]; ונכון גם שפרויד, אף הוא 'משלנו', ביטל את האמונה באלוהים בהבל פה, אבל דאג ליצור דת חדשה, שתורתה היא הפסיכואנליזה ובית-מקדשה הוא ספה; אבל מה ששכח אותו צעיר בור וחמום-מוח הוא שיסודות הקומוניזם נמצאים בספר הספרים – החל בעשרת הדיברות וכלה בדברי הנביאים שהטיפו בזעם כנגד עוולות שגרמו עשירים ["פרות הבשן"] לעניים וחתרו לצדק חברתי. אחר כך בא רבי עקיבא שטבע את האימרה המקפלת בתוכה את תמצית היהדות ובעצם, כל אמונה שהיא: "ואהבת לרעך כמוך". והלל הזקן הוסיף: "את מה ששנוא עליך אל תעשה לחברך". וחבורת האיסיים הייתה, ככל הידוע לנו, הקומונה הראשונה בהיסטוריה. אלא שהצעיר ההוא לא הסתפק בכך ועבר לאמירות גזעניות בנוסח "לדם יהודי יש ערך רב יותר מדמו של גוי [ובייחוד של ערבי, ישמרנו השם]."

אז עם כל הכבוד, ויש כבוד, לרב יצחק ובני עדתו, לא אלה הדברים שהיינו רוצים לשמוע כאן ביום כיפור. שידאג לא להביא גזענים חמומי-מוח לכאן, או שנוותר על שירותיו הטובים.

לעניות דעתו של כותב שורות אלו, יש וצריך להיות בית-כנסת בכפר הנשיא, ואין בכך שום איום על חילוניתו של שום חבר או תושב. אבל יש מקום למחשבה מי ינהל את הטקסים בו. ואין סתירה בין בית-כנסת בסגנון ובנוסח אורתודקסי לבין בית-תפילה. אותו מבנה יכול לשמש, תוך תיאום וכבוד-הדדי, גם מקום לטקסים ותפילות אחרות, למדיטציות קבוצתיות וחברותא כזו או אחרת – איש-איש באמונתו יחיה.

עודד פלד

בית-כנסת בכפר

אני מעיד על עצמי כאיש מסורתי, יהודי גאה ובהחלט לא אדם דתי, כפי שאמי ז"ל הייתה רוצה לראות אותי או כפי שסבי עליו השלום היה בחייו, הן מצד אמי והן מצד אבי, וכמו שייבדלו לחיים ארוכים רבים מבני משפחתי הקרובים והרחוקים.

רעיון הקמת בית-כנסת בכפר-הנשיא ליווה אותי במשך שנים ארוכות ופה ושם גם נאמר לי שהיו נסיונות ופניות לגורמים ממשלתיים להקמת בית-כנסת שלא הגיעו לידי ביצוע.

לפני מספר שנים הרגשתי מספיק חזק ברצון שלי להקים בית-כנסת, כמו גם הרגשתי ודיברתי עם אנשים רבים שיש להם מוכנות ועניין בהקמת בית-כנסת ולכן החלטתי שזה הזמן לגשת ולהוציא לפועל את הרעיון/חלום הקמת בית-כנסת.

מאז הבקשה הראשונה שלי למוסדות ועד ההחלטה בקלפי שתוצאותיה מאוד שימחו אותי, עברו מים רבים בירדן וההתנהלות היתה איטית מהצפוי, ואני לוקח על עצמי חלק באשמה של איטיות ההחלטה, בהיותי נאיבי מדי ולא לוחמני כפי שאחד שרוצה להגשים חלום צריך להיות, וכך ההחלטה נדחתה כשלוש שנים.

לאחר ההצבעה המשמחת אמרתי לעצמי סוף טוב הכל טוב, כך חשבתי ושוב טעיתי בנאיביות שלי ולא הבנתי שהסוף הטוב הוא בעצם התחלה של המשך לא טוב ותסכול אישי.

חודש עבר מאז ההצבעה ושום רמז או בקשה ממנהל הקהילה לזמן אותי לשיחה בעקבות ההצבעה, אבל מה שכן הגיע אלי היו שמועות וגם פניות ישירות של חברים שאמרו לי שביקשו מהם לשבת בצוות שיקבע נהלים לבית-הכנסת. כאן כבר לא יכולתי לעמוד מהצד ולשתוק וכתבתי מכתב אישי למנהל הקהילה, בהחלט לא קל ובעקבותיו זומנתי לשיחה במשרדו שבה הוא ניסה בהתחמקות מה להגן על התנהלותו בנושא בית-הכנסת והצוות לקביעת

הנהלים. הוא רק הבטיח שעד סוף ינואר הוא מקווה לסיים את הדיון ולהכינו לקראת האסיפה.
 בכך חשבתי שזהו, אני כבר יכול לפנות לחברים וחברות שחשבתי לשתף אותם יחד איתי כצוות לקביעת נהלים. אבל המציאות כנראה חזקה מכל דמיון ושוב נתפסתי בקלקלתי ובנאיביות שלי, באמון שאני נותן באנשים מסויימים, כאשר ערב אחד אני מקבל טלפון לביתי ובצדו השני של הקו נמצאת החברה רותי עמית כשהיא מודיעה לי שביקשו ממנה לרכז צוות הקמה והגשת נהלים לבית-הכנסת.
 וכמובן כמה כבוד קיבלתי שהיא ביקשה ממני להיות בצוות.

טוב, לאחר הקדמה ארוכה זו אני מגיע למכתבה של תרצה המגיבה לעניין הקמת הצוות וברצוני להסביר את עמדותי.
 תרצה היקרה, אותי לימדו שאין אנשים שמעליבים, יש אנשים שנעלבים בקלות, ואני אחד כזה. בכל מקרה הזכות להיעלב ניתנת לכל אדם.
 אולי בתפיסת היהדות אנו באים מכיוון שונה. משחר ילדותי הלכתי רק בכיוון אחד של יהדות ולא ידעתי שיש זרמים או פלגים שונים ביהדות, וגם זה עניין אותי עד גיל הבגרות, ובהמשך בצבא ובקיבוץ, אבל עדיין נשאר בי אותו כיוון של יהדות כפי שהזכרתי, למדתי מבית אבא. אני מקווה שקראת את ההקדמה שלי ואת מבינה שאולי מבחינת הגישה שלנו לדת אנו לא נמצאים בסירה אחת, אבל היות ואת ואני החלטנו להיעלב מהיחס כלפינו בנושא הקמת הצוות אנחנו נמצאים בסירה אחת.
 ועוד הערה – נכון שכשחשבתי על שמות החברים שישתתפו איתי כחברי הצוות לא חשבתי עלייך וגם את מצדך לא גילית התעניינות בנעשה ולא פנית אלי במשך התקופה הארוכה שבה אני חזרתי וביקשתי דיון בהקמת בית-כנסת.

לרותי אני רק רוצה להוסיף ולומר את מה שאמרתי לה בשיחה בינינו, אם תרצה נעלבה מהיחס כלפיה איך אני צריך להרגיש? ואם תשימי את עצמך במקומו עדיין זה יהיה שונה, כי כל אדם מגיב אחרת.
 כתוב: "עשה לך רב", ותשובתי לרותי היתה שאני מבקש להתייעץ עם אנשים שאני מכבד את דעתם והאם המטרה מקדשת את האמצעים, וכך פניתי לרבנים ולאנשי דת בבקשת יעוץ כיצד והאם להמשיך את פעולתי בהקמת בית-כנסת, לכולם היה ברור שאני צריך לבלוע את העלבונות והמטרה היא חשובה ולהמשיך וללוות את הצוות עד להקמה המיוחלת.
 ובעזרת השם אכן יבנה בית-כנסת לתפארת כפר הנשיא ובא לציון גואל.
 אני מאמין שמעז ייצא מתוק והזמן יעשה את שלו, ועד אז שנהיה בריאים ושיעבור הכל ממול.

שבת שלום ומבורך.

כניסת השבת: 16:23 יציאת השבת: 17:33
 פרשת השבוע: שמות
 שבי.

מתוך מכתב שכתבתי למשפחתו של גרשון שקד ז"ל

לראשונה הכרתי אותו כשהיה המורה והמחנך שלנו כתי"א ואחר כך י"ב הריאלית בגימנסיה העברית בירושלים, בין השנים 58-59, אם אינני טועה. נדמה לי שאנחנו היינו הכתה הראשונה שלו, וניתן לאמר שלא היינו כתה קלה כלל ועיקר. היו שם גאונים לא קטנים (לא כולל אותי...) שהצטיינו במדעים אבל גם היו חכמים במקצועות ההומניסטיים, וכאמור היינו כתה לא קלה ואולי גם לא כל כך נחמדה. כשהיה כועס עלינו היה גרשון קורא לנו "אנשי ה-X וה-Y", והיה לא מעט זלזול בכינוי הזה...

אני אהבתי מאד את שעורי הספרות עם גרשון. לראשונה בחיי היה המקצוע הזה מעניין ורלבנטי. מנדלי מו"ס, ביאליק, עגנון ויהודה עמיחי, לכולם היתה אמירה שבאמצעותו של גרשון הגיעה אלי, ופתחה לפני צוהר לעולם, שהוא עולמי עד עצם היום הזה. גרשון הביא אלינו את המחלוקות בין הקבוצות השונות של הסופרים והמשוררים באותה התקופה, ואני זוכרת כאילו היה זה היום, איך למדנו ממנו בהקשר זה מהו "נונקונפורמיזם". חלפו שנים רבות בטרם נעשיתי אני קוראת של המוסף לספרות ותרבות של עיתון הארץ, אולם אני בטוחה שכבר אז הביא לנו גרשון את עולם הספרות כפי שהשתקף במוסף זה ובמוספים אחרים.

מה חבל היה שכמורה לספרות הוטל עליו גם ללמד אותנו לשון, ובעיקר תחביר. פה "ראינו אותו בקוצר ידו", ולמען האמת רחמנו עליו כשהיה מסתבך עם הסוגים השונים של לוואים וסוגי המשפט השונים...

שנתיים לאחר מכן הגעתי לכפר-הנשיא, ופה פגשתי אתכם מספר פעמים כשבתם לבקר אצל אוסי אדלשטיין, בן הדוד.

לכפר-הנשיא הגעתי כמורה צעירה, אחר כך המשכתי לביה"ס התיכון בו לימדתי מתמטיקה (אמנם השכלה אקדמית במתמטיקה לא היתה לי, אבל כתלמידתו של זבולון טוכמן האגדי, ובשל המטען של אנשי ה-X וה-Y, עשיתי זאת) אך כשיצאתי ללמוד לתואר אקדמי בחרתי ללמוד ספרות. עד שפרשתי לגמלאות, אהבתי ללמד מתמטיקה ולא ספרות, אולי משום התחושה שהיתה לי שאינני מצליחה לעשות לספרות מה שעשה גרשון כשהיה המורה שלנו. אבל אהבתי ספרות, ואני אוהבת זאת עד היום.

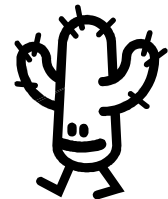
כשלמדתי ללימודי המוסמך בבית הספר לחינוך באוניברסיטה העברית לקחתי כלימודים משלימים (אותם הקורסים שחייבים ללמוד, ושבוחרים בהם לפי המשבצת הריקה במערכת השעות) קורס אצל דוד וידנפלד על מנדלי מו"ס.

לפתע חזרו אלי כל השיעורים של גרשון מן התיכון, ושוב הערכת את הרמה הגבוהה בה הוא לימד אותנו.

פגישה מהסוג האחר שהלהיבה אותי מאד היתה הפגישה עם הספר "אין מקום אחר". היתה זו היכרות מעניינת ומחדשת, עבורי, עם גולת אמריקה. והיתה זו גם הכנה טובה לקראת השתתפותי ב-CAJE הקונגרס של אנשי החינוך מארה"ב. התופעות שנפגשתי עמן לראשונה במציאות של הקונגרס, היו מוכרות לי כבר מהקריאה בספר. גם הסיפור האישי של גרשון, יחד עם הדבקות האבסולוטית שלו בציונות, הלהיבו אותי וחזקו את אמונתי שלי בציונות. לאחר שקראתי את הספר, קניתי כמה עותקים שלו וחלקתי כמתנות ליקירי. אחר כך גם כתבתי עבודה סמינריונית שהתבססה על הספר הזה.

כל זאת ספרתי לכן, לא כדי להטריד אתכן בסיפור חיי, אלא כדי להוסיף במשהו ולהאדיר את זכרו של גרשון, אותו אזכור תמיד כמורי ורבי.

אתכן בכאבכן
תמר וולפין

גרעין ח"ץ – כפר הנשיא 2006

מה דוקר השבוע?

שימו לב לתאריך. קשה להאמין אבל לפני בערך 5 חודשים הכל התחיל בבית החייל בתל אביב ומאז באמת נדמה שעברנו שנים ולא חודשים. למעשה בזמן קריאת שורות אלו אפשר לשיר "עוף גוזל" כאשר כל הגוזלים (חוץ מגבי) עזבו את הקן:

השבוע התגייסו נטלי (וולך), אניטה (מלינה) ושני (ברק) למסגרת מדריכות ספורט ומתחם הגרעין נשאר בודד באמצע השבוע. כאן הבקשה היא מכל מי שומע או רואה תנועות חשודות לדווח לי, ארי או נורמן. ידוע שבהעדר פעילות יומית באזור יש סיכוי גדול יותר לפריצות וגנבות.

תמיר לא שכחתי. הקדימה לקפוץ למיים לפני השלישייה הנ"ל היא יונינה, שעוד בשלהי 2006 בשקט ארזה את מטלטליה והצטרפה לטירונות מדריכות שריון.

למרות שבאמצע השבוע שקט, מיום חמישי מתחילים לחזור אלו שזכו לשבת בבית והסופשבוע בגרעין תמיד רוכש פעילות. אז מעל במה זו אני רוצה להודות לאוולין שפותחת כל יום שישי אחה"צ את המרכולית לכל החיילים שלא מספיקים להגיע בזמן, הרי הבסיסים היום באזור באר שבע ודרומה. בערב נפגשים לקבלת שבת לפני שמתפזרים לארוחה אצל המשפחות ולאחר מכן הלילה עוד צעיר.....

כמו שסיפרתי בעדכון האחרון, בכל יום שבת בשעה 4 אחה"צ נפגשים לארוחת ארבע גרעינית בניצוחה של ארי. המפגש כבר הפך לעוגן בפעילות וכולנו כבר מצפים לו משבוע לשבוע.

הקור האז לא פסח על גרעין צבר. למרות המאמצים לצייד את החדרים במחממים, בסופי שבוע אנו מגלים שהבלאי וההתיישנות של החדרים לא מאפשרים לחמם כמו שצריך. הרוח שעוברת מבעד החלון אל הדלת ובכיוון השני, משאירה את החדרים קרים ובלתי נסבלים. בסופשבוע האחרון ולפניו חלק מהחיילים שבאו לנוח ולאגור כוחות, בילו את הלילה במועדון הגרעין המחומם במזגנים. הנושא בטיפול וכולי תקווה שייפתר בקרוב.

לפני שבועיים נפגשנו בפעם הראשונה בכותל להשתתף בהשבעה של חיילנו בנח"ל (בן פרחיה, יונתן, ג'וליו, יהודה ויוני) ואתמול שוב עלינו לרגל על מנת לחבור לחיילנו בצנחנים להשבעה שלהם (בן פרומין, עמוס, גלעד, פליקס וסטוארט). יש כבר רשימה של אירועים נוספים וכולי תקווה שההורים יעמדו בעומס.

יש עוד חברה יקרה שלא שכחה אותנו לרגע ועדיין מתמודדת בצרכים המיוחדים של ההסעות של חברי הגרעין. כן, אלינו. לפעמים זה מסתדר בקלות, אבל יש מקרים לא מעטים שאלינו חייבת להפעיל את כושר היצירה שלה על מנת שנוכל לטפל בכל הנסיעות לאירועים של הגרעין, עשרות ההקפצות מראש פינה וממנה, קופות חולים, משרד הפנים, משרד הקליטה ועוד משרדים שאליהם חייבים להגיע על מנת להסדיר את מה שלא הספיקו. אז שוב, אלינו המון תודה על ההתמדה והסבלנות.

שבת שלום, ברכה ובריאות לכולנו.

ארי ורפי

חדש בספריה

בקרוב יוצב מחשב שני בספריה. מחשב זה יעזור לנו לטפל במלאי הספרים וגם ישמש עזר לקהל הרחב בחיפוש ספרים ואפילו בעבודות עיוניות וגלישה ובינתיים.....

ספרים חדשים בעברית:

75450	דני וינשטיין	חופשה איטלקית	רומן – מתח
75451	שרה חפרי-אפלל	מה שידעה השמש	רומן – מתח
75452	ברליץ	לונדון	מדריך מסע
75453	זידי סמיט	על היופי	רומן משפחתי
75454	מיקי בן-כנען	אם החיטה	רומן – חיים וירטואליים
75455	אברהם קנטור	אל החרדונים	רומן
75456	קן פולט	עמודי תבל	ריגול
75457	קרל היאסן	שחיה בעירום	מתח
75458	קרל היאסן	ראש דפוק	מתח
75459	אמנון רובינשטיין	השמיכה	סיפורים קצרים
75460	מיץ אלבום	עוד יום אחד	דרמה משפחתית
75461	סמי ברדוגו	יתומים	2 נובלות
75462	אלה יבלונסקי	אפס טעויות	סיפורים קצרים
75463	יוכי שלח	אחת בספטמבר	בלשות
75464	רם אורן	רמטכ"ל	רומן – מתח

New Books in English

21969	Jay McInerney	Bacchus & Me	Wine
21970	Robert Ludlum	The Paris Option	Spy Thriller
21971	Elizabeth Peters	The Golden One	Suspense
21972	J.A. Jance	Birds of Prey	Suspense
21973	Sidney Sheldon	Are You Afraid of the Dark	Suspense
21974	Tony Hillerman	The First Eagle	Mystery
21975	Meir Shalev	Rhe Loves of Judith	Novel
21976	Daniel Silva	The Kill Artist	Mystery
21977	Jodi Picoult	Perfect Match	Conflict Novel
21978	Jodi Picoult	Keeping Faith	Conflict Novel
21979	Vikram Seth	Two Lives	Indian life story
21980	Harlen Coben	One False Move	Mystery
21981	Daniel Silva	The Unlikely Spy	WW II Thriller
21983	Harlen Coben	The Final Detail	Detection
21984	Robert Goddard	Never go Back	Mystery
21985	David Balducci	The Collectors	Mystery
21986	David Gibbins	Crusader Gold	Suspense
21987	Jesse Kellerman	Sunstroke	Suspense
21988	James Paterson	Mary Mary	Mystery

קריאה נעימה מצוות הספרייה